

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.“

(Žd 13:8)

OBEŽNÍK

OKTÓBER 1988

Všetkých vás srdečne zdravím v drahom mene Pána Ježiša Krista nasledujúcim biblickým miestom: „*A my sme nedostali ducha sveta, ale Ducha, ktorý je z Boha, aby sme vedeli, čo všetko nám je z milosti darované od Boha, čo aj hovoríme, no, nie učeními ľudskej múdrosti slovami, ale učeními od Svätého Ducha, tým, že spájame duchovne inšpirovaný obsah s duchovne inšpirovanou rečou.*“ [1Kor 2:12-13].

Je to milosť a opäť milosť, keď niekto môže v čase milosti rozpoznať, čo nám bolo v Kristovi skutočne darované. Apoštol zjavením Ducha v Pánovom mene zdôraznil to, čo platí pre všetky časy. Duchom inšpirované napísané Slovo môže byť oživené a zjavené len tým istým Duchom.

V Novom zákone sa naplňajú a uskutočňujú proroctvá Starého zákona. Práve v tom spočíva presvedčivý a zároveň premáhajúci dôkaz, že Boh bdie nad svojím Slovom, aby ho naplnil. To platí aj dnes. Náš Pán sa nikdy neopozdí; On svoje započaté dielo dokoná, tak s Cirkvou Nevesty, ako aj s národom izraelským. Poznal koniec už pred začiatkom. On od večnosti ustanovil svoj plán a uskutočňuje ho v priebehu času, ktorý v dokonaní pomíne do večnosti.

Nasledujúci príklad ukazuje, aké dôležité je, aby bol Duchom inšpirovaný obsah aj vykladaný skrze inšpiráciu Ducha a zjavením Božím: Mnohí sa odvolávajú na Slovo z Lukáša 17:22-37 bez toho, aby si uvedomili jeho skutočný význam. Tam náš Pán povedal: „*Ako bolo za dní Noema, tak bude aj za dní Syna človeka.*“ Na to hovoríme Amen. Ale o čo išlo vtedy a o čo ide teraz? To je veľká otázka. Pán pokračoval: „*... lebo ako v tých dňoch pred potopou jedli a pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, ktorého vošiel Noe do korábu...*“ [Mt 24:38]

Určite nie je nič nové, keď povieme, že ľudia jedia a pijú už od Adama. Už vtedy sa ženili a vydávali, a tak je to aj dnes. Čo je na tomto odkaze také zvláštne? Aby sme zistili hlbší význam, o ktorý tu

ide, musíme sa vrátiť k 1. Mojžišovej 6. Jedenie a pitie, ženie a vydávanie samo o sebe nevyvolalo Boží hnev, žeby preto musel povedať: „*Nebude sa môj Duch prieť s človekom na veky v jeho blúdení; je telo...*“ [1M 6:3] Predtým Pán povedal, že Boží synovia videli krásu ľudských dcér a brali si za manželky tie, ktoré sa im zvlášť páčili.

Tí, ktorí počuli a uverili zvesti pre tento čas, vedia, čo sa stalo v záhrade Eden podľa 1. Mojžišovej 3. Od tých čias na zemi existovali dve ľudské línie: na jednej strane potomkovia Kaina a na strane druhej potomkovia Seta. Kain predsa pochádzal zo zlého [1 Jn 3:12], takže jeho rod – do ktorého patrili aj tu spomínané ľudské dcéry – bol zmiešaninou toho zlého s ľudským. Potomkovia Seta tvorili božsko-ľudskú líniu a nazývali sa Božími deťmi. Keď sa tieto dve veci zmiešali, Boh tomu musel učiniť koniec, pretože Kristus sa mal narodiť podľa tela z čistého rodu požehnaného Bohom. Tak je Duchom inšpirovaný obsah skrze zjavenie vyložený Duchom inšpirovanou rečou.

Nevidíme v dnešnej dobe na duchovnej úrovni to isté, čo vtedy? Veriaci a neveriaci sa spájajú do aliancií, spoločných modlitebných týždňov, kampaní a stretnutí až po Svetovú radu cirkví a nikto si neuvedomuje, že takéto zmiešanie nemôže pred Bohom obstáť. Zás-
tup premožiteľov sa nezrodí z tejto zmešanejiny, ale z oddelenej, Bohom požehnanej, skrze Slovo a Ducha splodenej Cirkvi. Vidíme teda, že nešlo len o jedenie a pitie, ženie a vydávanie, ale v prvom rade o zmiešanie dvoch úplne odlišných línií. Presne to sa teraz deje.

V tejto súvislosti apoštol v 2. Kor. 6:14-18 jasne hovorí, že veriaci nesmú ťahať cudzie jarmo s neveriacimi. Spravodlivosť a bezbožnosť nemajú nič spoločné. Rovnako svetlo nemá spoločenstvo s tmou a Kristus nemá nič spoločné s Belialom. Boží chrám, ktorým je Pánova Cirkev, nemá nič spoločné s modlami ani s modloslužbou. Boh hovorí: „*Budem bývať v nich a prechádzať sa, a budem ich Bohom, a oni mi budú ľuďom.*“ [v. 16] Potom nasleduje výzva, ktorú treba zdôrazniť teraz, v posledných dňoch, aby ste vyšli z tohto miešania a oddelili sa: „*Preto vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a ja vás prijmem a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.*“ [v. 17-18]

Ide o viac než len o to, aby sme boli veriacimi, ide o to, aby sme boli ustanovení za synov. Tým, ktorí dobre poznajú Písmo, je nápadné, že toto slovo je v 2 Samuel 7:14 v jednotnom čísle a v Žid 1:5 sa vzťahuje na Ježiša Krista. Tu v 2 Kor 6 zahrňa všetkých Božích synov a dcéry, ktorí vo všetkom poslúchajú Slovo a dosahujú Bohu ľúby život. Myseľ nám hovorí, že ak je toto slovo v jednotnom čísle a bolo prorocky predpovedané Ježišovi Kristovi, Božiemu Synovi, nemôže sa vzťahovať na všetkých Božích synov a dcéry. My však vieme, že skrze Božieho Syna sme sa na základe vykonaného diela vykúpenia stali Božími synmi a dcérami. On je prvorodený medzi mnohými bratmi a skrze pravé znovuzrodenie sme aj my dostali prvorodenstvo.

Mohli by sme uviesť mnoho príkladov, aby sme zdôraznili, aké dôležité je, aby bol Duchom Svätým inšpirovaný obsah Božieho slova zjavený prostredníctvom Ducha Svätého a predstavený v Božom svetle. Pavol hovorí o oboznámení sa s Kristovým tajomstvom, „ ... ktoré za iných pokolení nebolo oznámené ľudským synom, ako je teraz zjavené Duchom jeho svätým apoštolom a prorokom...“ [Ef 3:5].

Náš Pán povedal: „*Ešte by som vám mal mnoho čo povedať, ale teraz nemôžete zniesť. Ale keď príde on, ten Duch pravdy, uvedie vás do každej pravdy; lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť všetko, čokoľvek počuje, aj budúce veci vám bude zvestovať.*“ [Jn 16:12-13]. Keď bol Ján na ostrove Patmos, boli mu ukázané veci, ktoré mali prísť. V našej generácii nám Boh dal skrze prorockú službu a zjavenia Ducha prehľad a duchovnú orientáciu. Zvestovanie Božieho Slova nie je vecou mysle, či rozumu, ale je vyhradené tým, ktorí boli k tomu poverení tak, ako aj tí, ku ktorým Slovo zaznelo a ktorí ho napísali.

Vyvolený ľud

9. a 10. novembra si pripomíname 50. výročie takzvanej „krištálovej noci“, ktorá bola „vrcholom cesty ku konečnému riešeniu“. Médiá to využili ako príležitosť, aby o tom podrobne informovali a ukázali pozadie. Nikto sa však neodváži povedať alebo napísať, že aj tento židovský pogrom mal rovnaké príčiny ako všetky ostatné počas mnohých predchádzajúcich storočí.

Tragický vývoj sa začal, keď sa kresťanstvo v rámci Rímskej ríše za Konštantína stalo organizáciou a napokon štátnou cirkvou

s hlavou, tzv. „Božím zástupcom na zemi“. Už v politickom svetovom impériu Rímskej ríše uplatňovala rímska cirkev neuveriteľnú moc. Každý, kto sa k nej nepridal, bol prenasledovaný a zabitý. Týkalo sa to najmä Židov a biblických veriacich. S týmto takzvaným „kresťanstvom“ sa rozšírila aj oblasť moci cirkvi a jej zverstvú. Heslá „násilná kristianizácia“ a „pálenie čarodejníc“ sú určite každému známe.

S križiackymi výpravami sa začalo strašné vyvražďovanie Židov aj v Nemecku. Križiaci prišli z Francúzska, prekročili Rýn a videli, že Židia žijú v určitom blahobyte. Boli označovaní a prenasledovaní ako „vrahovia Krista“, niekedy dokonca ako „vrahovia Boha“. Dokonca sa hovorilo: „Kto zabije Žida, odčiní pred Bohom Kristovu smrť.“ Tak sa doslova naplnili slová nášho Pána: *„Vypovedia vás zo synagóg, ba ide hodina, aby každý, kto vás zabije, sa domnieval, že tým koná Bohu službu.“* [Jn 16:2]. Obviňovali ich z najhorších zverstiev a pripisovali im zodpovednosť za každé nešťastie, každú katastrofu, mor a podobne. Každý, kto študoval históriu do hĺbky, vie, že to bola rímska cirkev, ktorá vyvolávala nenávisť a dokonca sa odvolávala na Ježišov výrok v Jn 8:44: *„Vy ste z vášho otca diabla.“* V priebehu storočí bolo preliatej mnoho krvi a svetová cirkev vďaka tomu získala veľa bohatstva.

Na podnet duchovenstva a kňazstva, a vôbec celého kléru všetkých hodností, boli opakovane nasadzované politické sily, aby Židov vyvlastnili, vylučovali z cechov, vyhнали, prenasledovali a zabíjali. To sa dialo vo všetkých krajinách, v ktorých mala cirkev politický vplyv.

Vo Francúzsku sa 16. februára 1181 začalo kruté prenasledovanie Židov. V roku 1306 vydal Filip Spravodlivý nariadenie o úplnom vyvlastnení a vyhostení všetkých francúzskych Židov. Francúzsko bolo prvou krajinou, ktorá sa radikálne zbavila všetkých Židov. Nasledovalo Anglicko kde sa prenasledovanie Židov začalo 3. septembra 1189. V roku 1290 už v Anglicku neboli žiadni Židia. Španielsky kráľ Ferdinand vyhlásil, že všetci Židia, ktorí budú ešte po 12. januári 1493 v krajine, budú popravení. Boli vydaní „svätej inkvizícii“ a „kresťanskému“ násilnému krstu. 300 000 Židov utieklo z krajiny a zanechalo svoje domovy, dielne atď. „Izabela Katolícka“ si dala podmienku, že ak sa má vydať do Portugalska, musí byť krajina

bez Židov. Kráľ Manuel súhlasil a v roku 1496 bola podpísaná svadobná zmluva. Aj v nemeckých krajinách dochádzalo k opakovanému prenasledovaniu Židov.

Len tí, ktorí poznajú pozadie, dokážu odhadnúť, čo museli Židia vytrpieť. Dokonca aj reformátor Dr. Martin Luther, ktorý si na začiatku svojho pôsobenia Židov vážil, sa neskôr o nich vyjadril pohrdavo. Niektorí historici ho preto označujú za človeka, ktorý Židov nenávidel. Úplne sa však zamlčuje skutočnosť, že tento úbohý mních bol od detstva vystavený židovskej lži. Podobne to bolo aj s ľuďmi ako Goebbels, Hitler, Himmler a ďalší. Nenávisť voči Židom, ktorú Cirkev zasiala počas stáročí, bolo potom základom, na ktorom jednala Tretia ríša.

Už v 20. rokoch 20. storočia sa stal jezuita Joseph Goebbels známym veľmi ostro formulovanými prejavmi proti Židom. Doslova ich označil za prekliatie, ktoré treba vymiesť. Tento postoj vychádza zo stáročného preklínania Židov, ktoré vykonávala „pápežská cirkev“. To tiež vysvetľuje, prečo pápež Pius XII. prenasledovanie Židov ani raz neodsúdil, ale naopak, žehnal nemeckým zbraniam.

Ku krutej histórii patrí aj skutočnosť, že 20. júla 1933 Hitler prostredníctvom ministra zahraničných vecí von Papena uzavrel s Vatikánom ríšsky konkordát. Od tohto momentu vedel, že za ním stojí veľká duchovná sila cirkvi. Hneď po prevzatí moci 1. apríla 1933 oznámil, že budú podniknuté kroky proti židovským podnikom, právnikom a lekárom. Existoval celý zoznam nariadení, ktoré boli proti Židom vydané v rokoch 1933 až 1938.

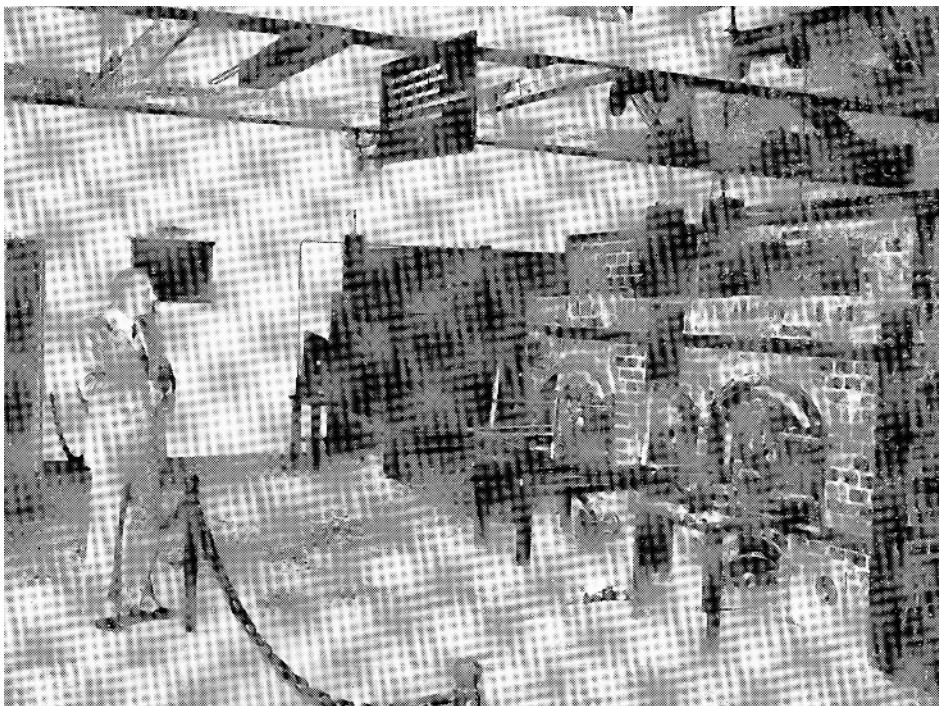
Keď sa sedemnásťročný Herschel Grünspar dozvedel o vyhnaní svojich rodičov z Nemecka, ktorí boli potom bez domova, 7. novembra 1938 na nemeckom veľvyslanectve v Paríži v zúfalstve niekoľkými výstrelmi smrteľne zranil nemeckého diplomata vom Ratha. Ríšsky minister propagandy Goebbels využil túto udalosť ako príležitosť na prednesenie svojho slávneho prejavu v Starej radnici v Mníchove 9. novembra 1938, ktorý sa stal podnetom pre „ríšsku krištáľovú noc“. Prostredníctvom množstva príkazov a nariadení a zákazov boli odvtedy židia úplne pozbavení práv, čoho poslednou fázou bola ich fyzická likvidácia.

V tomto obežníku sa nemôžeme venovať ďalším podrobnostiam. Som veľmi vďačný Pánovi, že mi 3. decembra 1962 počas rozhovoru s bratom Branhamom dal aj v tejto veci jasno. Moja posledná otázka na neho znela: „Brat Branham, leží na nemeckom národe kliatba kvôli tomu, čo sme učinili Židom?“ Na to odpovedal: „Nie, na nemeckom národe kliatba neleží. Boh bude volať na zodpovednosť a súdiť len tých, ktorí to urobili.“ Ako veriaci vieme, čo Pán povedal pri svojom prvom rozhovore s Abrahámom: „*Požehnám tých, čo ňa žehnajú, a tých, čo ňa preklínajú, preklajem*“ [1M 12:3]. Ako už bolo vysvetlené, neboli to nemeckí králi a cisári, ktorí vyriekli nad Židmi kliatbu, ale predstavitelia cirkvi, ktorí boli spoluzodpovední aj za holokaust počas Tretej ríše.

Z piatej pečate je zrejmé, že títo zavraždení ľudia volali po pomste. Dostali však biele rúcho a bolo im povedané, že musia byť trpezliví, kým aj ich spolubratia nebudú trpieť smrťou ako oni [Zj 6:9-11]. Sme zarmútení skutočnosťou, že po vytrhnutí Nevesty a ukončení tri a pol ročnej služby dvoch svedkov postihne Židov ďalšie prenasledovanie.

Skrze proroka Mojžiša Boh predpovedal osud izraelského ľudu: „*Hospodin vás rozptýli medzi národy, a pozostane vás malý počet medzi pohanskými národami, kam vás zavedie Hospodin. ... Ale ak budete odtiaľ hľadať Hospodina, svojho Boha, najdeš, keď ho budeš hľadať celým svojím srdcom a celou svojou dušou...*“ [5M 4:27-29]. O utrpení izraelského národa hovorili v Starom zákone aj iní proroci. V liste Rimanom 11 Pavol obširne píše o izraelskom národe a na záver dodáva: „*Tak podľa evanjelia sú nepriateľmi pre vás, ale podľa vyvolenia milovaní pre otcov.*“ [v. 28] Kto dokáže tieto dva výroky, ktoré stoja v tom istom verši uviesť do súladu? Nepriatelia kvôli nám, milovaní kvôli otcom. Vševediaci Boh predvídal, že Izrael ako jeho vyvolený národ Mesiáša neprijme, pretože mal vo svojom pláne povolanie Nevesty Cirkvi z národov. Preto „*na čas Izraelitov prišlo zatvrdenie až do času, keď vstúpi celý počet pohanov*“. Na konci svojej reči Pavol v tejto kapitole píše: „*Ó, hlbino bohatstva a múdrosti a známosti Božej! Aké nevyzpytatelné sú jeho súdy a nevystihnuteľné jeho cesty!*“ [Rm 11:33]“

S veľkou úctou pred Božím Slovom sa nenecháme zmiast' tým, čo prichádza na Židov a kresťanov pre neposlušnosť a vnútornú zatvrdenosť, ale držíme sa Slova života a ďakujeme Pánu za jeho milosť, ktorú nám hojne preukázal. V jeho mene Židom ako vyvolenému Božiemu ľudu žehnáme. Posudzovanie a súd všetkých ľudí patrí len jemu.

Táto fotografia vznikla v bývalom koncentračnom tábore Dachau neďaleko Mníchova. Asi každému je jasné, že pohľad na spaľovne a vedomie toho, čo sa tam a v iných koncentračných táboroch dialo, mnou otriasli do hĺbky duše. To, čo sa dialo v mene nemeckého národa, sa nedá ospravedlniť; bola to odporná, zákerná genocída.

Správa z cesty

O misijných cestách, ktoré ma zaviedli do rôznych častí sveta, by som mohol podať veľa správ. V tomto obežníku sa však chcem venovať len mimoriadnym udalostiam v Poľsku a Sovietskom zväze. Vzhľadom na mnohé výroky vo Svätom písme [Mt 24:14; Zj 14:6 atď.] sme už nejaký čas očakávali, že Boh otvorí dvere vo východnom blo-

ku, pretože evanjelium musí byť hlásané všetkým národom. Moja návšteva ma presvedčila, že nastal ten správny čas.

V Poľsku sa zhromaždenia nahrávali a potom distribuovali po celej krajine. Dozvedeli sme sa, že už priniesli veľa požehnaní.

V Rusku som mal zhromaždenia v rôznych mestách, dokonca aj v Karagande, 2600 km juhovýchodne od Moskvy. Z celého srdca ďakujem Bohu za pána Gorbačova, pod ktorého vedením sa celá krajina za veľmi krátky čas zmenila tak, že tomu mnohí ešte nemôžu uveriť, a myslia si, že je to propaganda.

Zhromaždenia boli hojne navštevované, ale mňa a všetkých ostatných najviac prekvapil záujem tlače a televízie. Dňa 25. augusta prišiel do môjho hotela celý tím a požiadal ma o rozhovor. Nikto z bratov a sestier, z hotelovej recepcie ani z turistickej kancelárie nevedel, kto to zariadil, a tak sme presvedčení, že aj to bolo Božie vedenie. Tí, ktorým sa zdá ťažké takej správe uveriť, si môžu pozrieť článok v novinách, ktorý mi poslala miestna redakcia.

Z médií sme sa dozvedeli, že v Nemeckom biblickom inštitúte v Stuttgarte bolo vytlačených 100 000 ruských Biblií, ktoré boli tento rok privezené do Moskvy. Využil som príležitosť a požiadal som svojho prekladateľa, člena baptistického zboru v Karagande, či by sa k tomu mohol vyjadriť. Na to s radosťou odpovedal, že bol očitým svedkom, keď sa v Moskve vykladalo 40 000 a neskôr 60 000 Biblií. Nejde teda len o propagandu, ale o skutočné reformy a transformáciu viditeľnú v celej krajine.

Radujeme sa, že Boh stále usmerňuje srdcia ako potôčky vôd. Politiku prenechávame politikom, a berieme si za úlohu zvestovať Božiu radu všade, kde je na to príležitosť. Aj v iných východoeurópskych krajinách sa objavujú náznaky obratu k lepšiemu. Kresťanská literatúra a dokonca aj kazety s kázňami sa teraz dostávajú k tamojším bratom a sestrám úplne bez prekážok. Z tých krajín, kde nie je vyslovená náboženská sloboda, bude možno zachránených a pripravených viac ľudí ako z tých krajín, v ktorých síce nie sú žiadne obmedzenia, ale ľudia tam napriek tomu nedbajú o pravdivé zvestovanie. Boh pozná svojich a povolá ich z celého sveta bez ohľadu na formu vlády, farbu pleti alebo rasu.

V čase, keď sa k vám dostane tento bulletin, budem na ďalšej misijnej ceste po Indii, Indonézii a Filipínach. Potom sa vrátim cez Singapur a Pakistan. Nemám slov, ktorými by som vyjadril svoju vďačnosť Bohu za veľkú výsadu, ktorú mi dal, aby som niesol Jeho zjavené slovo až na kraj zeme. Želám si len, aby som sa mohol rozdeliť a byť na rôznych miestach a v rôznych krajinách súčasne.

Dokonca aj tí, ktorí z akéhokoľvek dôvodu nechcú prijať niektoré biblické opravy o božstve, krste atď., potvrdzujú, že kázanie je absolútne biblické a neporovnateľné. V minulosti som svedčil a budem tak činiť i naďalej, že bez služby brata Branhama by som nikdy nedostal tento božský prehľad.

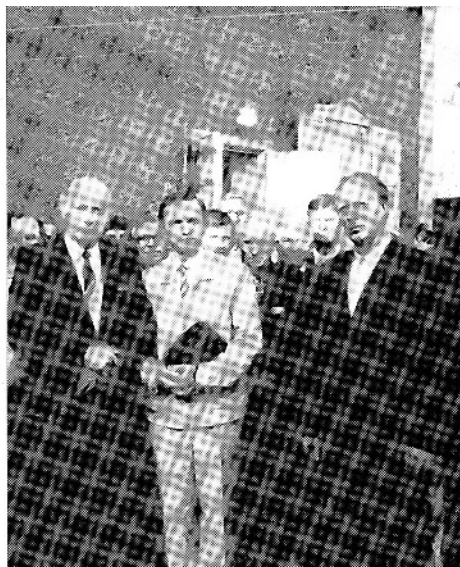
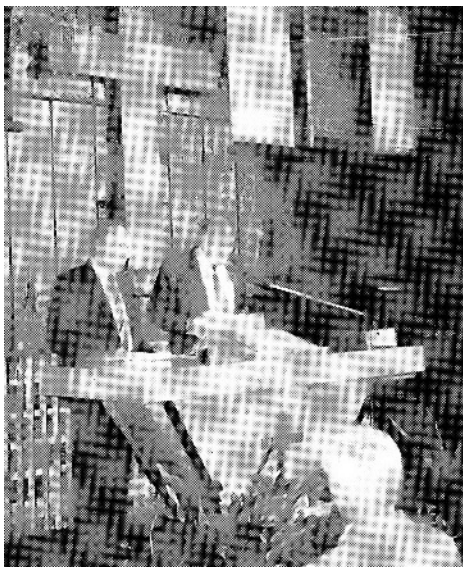
Zo srdca veríme tomu, čo mu bolo povedané 11. júna 1933, že posolstvo, s ktorým bol poslaný, predchádza druhý príchod Krista. V súčasnosti to zažívame doslova na celom svete. Chvála Pánovmu menu! Prosím, pamätajte vo svojich modlitbách na mňa a obzvlášť na službu, ktorá mi bola zverená.

V poverení Božom pôsobiaci

Bro. Frank

Na obrázku hore je stretnutie v Poľsku; vľavo dole je fotografia s prekladateľom v Poľsku, vpravo dole s prekladateľom a vedúcim cirkvi v Karagande v Sovietskom zväze. Pán pozná svojich, volá ich zo všetkých strán.

Ľudia v ZSSR sa húfne hrnuli na zhromaždenia, aby počuli Božie slovo. Tentoraz prišli s radosťou a bez strachu.

